

Uzupełnienie braków podania a beczynność organu

Kategoria: Aktualności

Opublikowano: sobota, 03, marzec 2018 11:17

Monika Małowiecka

Odsłony: 10931

Wezwanie wystosowane w trybie art. 64 § 2 k.p.a. powinno służyć wyłącznie usunięciu braków formalnych pisma wynikających ze ściśle określonych przepisów i nie może zmierzać do merytorycznej oceny przedstawionego wniosku oraz jego załączników – brzmi teza wyroku WSA w Lublinie z dnia 28 grudnia 2017 r., sygn. akt: II SAB/Lu 169/17.

Z uwagi na to, że pozostawienie podania bez rozpoznania w trybie art. 64 § 2 k.p.a. nie podlega zaskarżeniu, kontrola tego aktu następuje w ramach skargi na beczynność organu. Z beczynnością organu mamy do czynienia nie tylko w przypadku, gdy mimo upływu terminu sprawa nie jest załatwiona, ale również w przypadkach, gdy organ odmawia jej rozpoznania lub załatwienia, bo mylnie sądzi, że zachodzą okoliczności, które uwalniają go od obowiązku prowadzenia postępowania w konkretnej sprawie i zakończenia go wydaniem aktu administracyjnego. Organ prowadzący postępowanie, który pozostawia podanie bez rozpoznania mimo, że nie zachodziły przesłanki wskazane w art. 64 § 2 k.p.a., pozostaje w beczynności.

Art. 64 § 2 k.p.a. obejmuje wyłącznie formalne braki pisma, inne niż wskazane w § 1, do których, stosownie do treści art. 63 § 2 i 3 k.p.a., należą: określenie żądania, podpis strony, jeżeli działa przez pełnomocnika - dołączenie pełnomocnictwa oraz wymagania wskazane w przepisach szczególnych. Innymi słowy, art. 64 § 2 k.p.a. dotyczy wyłącznie tego rodzaju formalnych braków pisma, których nieusunięcie nie pozwala na nadanie temu pismu (wnioskowi) biegu. Nie dotyczy natomiast okoliczności, które organ uznaje za istotne dla ustalenia stanu faktycznego czy prawnego sprawy.

Braki odnoszące się do wad materialnych dokumentacji mogą być - co do zasady - sprawdzone i dostrzeżone jedynie na etapie analiz merytorycznych dokonywanych przez organ po wszczęciu postępowania.